

[**Freddy Madsen.**]

Der er altså ikke fra ministerens side givet nogen saglig begrundelse for, hvorfor netop konsulent Erik Nielsen skulle udtræde. Jeg vil godt sige, at det må vel også være noget af en politisk vurdering, man foretager i en sådan situation, og at det da må være med ubehag, undervisningsministeren nu må konstatere, at LO har den indstilling, at man muligvis vil foretage en blokade over for arbejdet i det centrale uddannelsesråd, fordi man føler sine interesser trådt for nær, fordi man altså her har et medlem af det centrale uddannelsesråd, som man ikke har noget dårligt at sige på, men alligevel skal han udskiftes. Det giver i hvert fald en situation for arbejdet i det centrale uddannelsesråd, som ud fra alle betragtninger må siges at være højst uheldig.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg må én gang til sige, at nuancerne, der bliver påpeget, har vi taget hensyn til, LO er repræsenteret. Og det, som nu kommer frem, og som jeg også har læst om i aviserne, at LO skulle have tanke om at blokere arbejdet i det centrale uddannelsesråd, synes jeg selvfølgelig er meget uheldigt, men hvis det virkelig skulle være sandt, ødelægger LO det jo for sig selv. De har muligheden, fordi de via deres fagorganisation er repræsenteret i det centrale uddannelsesråd. Hr. Erik Nielsen var personligt udpeget, han var ikke LO-repræsentant, men personligt udpeget. Jeg synes, det ville være meget skammeligt, hvis LO følte sig trådt på på den måde, at de nu overhovedet ikke vil være med. Så ødelægger man det i hvert fald for sig selv. Man har muligheden via LOs repræsentant i det centrale uddannelsesråd, og det synes jeg virkelig man skulle benytte sig af.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg synes, vi kunne have krav på at få at vide, hvad det er for nogle nuancer, der kommer med i det centrale uddannelsesråd, altså hvordan man på en bedre måde får flere nuancer med. Med hensyn til LO er det klart, at det ikke alene er et spørgsmål om, at organisationen har sin retmæssige plads, men at ministeren i denne sag siger om en af de repræsentanter, som hun selv anerkender har udført et godt stykke ar-

bejde, at vedkommende er der ikke mere brug for. Så må vi i hvert fald have et krav på at få at vide, hvad det da er for nogle interesser, der er tilgodeset.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Brøndsted (V) til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren give en forklaring på, at postforsendelser, afsendt fra Københavnsområdet ved kontortids afslutning, ikke kan nå frem til modtageren i provinsen følgende dag, men først når frem på andendagen?“

(Spn. nr. 136).

Skriftlig begrundelse.

Det er almindeligt, at postforsendelser ikke når frem fra forretningsforbindelser i København til virksomheder i provinsen før andendagen efter afsendelsen. Det er et stort handicap for begge parter. Sker forsendelsen f. eks. en torsdag, vil det ikke være muligt at få forsendelsen til ekspedition før mandag.

Det forekommer mig at være en urimelig service fra en offentlig virksomhed, samtidig med at taksterne forhøjes.

Det har en samfundsmæssig interesse, at erhvervsvirksomheder spredes geografisk, men det betinger, at den offentlige kommunikationsservice er effektiv og prisvenlig. Der må tages virkelig fat på løsninger, der kan forhindre denne sædvanlige ulempe og irritation.

Brøndsted (V):

Postvæsenet, der er en livsnerve i et moderne samfunds liv, er en kommunikationsform, der er meget betydelig for alt, hvad der er forbindelser fra den ene egn af landet til den anden. Ikke mindst inden for erhvervslivsgrupperne er det væsentligt at vide, at postvæsenets besørgelser er præget af stabilitet og af sikkerhed, at man ved, at tingene når frem til de tider, de skal være fremme til. Vi gør meget i vort samfund for at sprede både erhvervsvirksomheder og anden bebyggelse, men hvis vi ikke sikrer, at kommunikationen, som den skal løses af de offentlige instanser, er i orden, vil vi simpelt hen ikke være i stand til at fortsætte en spredning og en udbygning af det danske samfund.